

Hep kendimi ve kendi çıkarımı düşünürüm. Buna bencillik demeleri umurumda değil, ben kendimden memnunum.

Konuşulan konuyu anlamıyorsam konuşanın sözünü keser, sabırsızca ilgimi göstermek için soru sormaya başlarım. Böylece ne kadar kendime güvendiğimi göstermiş olurum.

Eleştirmeyi sevmem. Çok gerektiğinde karşımdakinin kişiliğine saldırmadan , sevecenlikle düşüncemi söylerim.

Yetersizliklerimle kendimi ezdirmek istemiyorum. Doğru yoldan ayrılmadıkça, artısıyla eksigiyle kendimi seviyorum.

Hatalı ve yetersiz bir arkadaşımın hakkında, benim öyle olmadığını göstermek için, arkasından konuşur, onu çekiştirir ve kınarım.

**KENDİME
GÜVENİRİM
VE
KENDİMİ
SEVERİM**

Önce karşımdakine saygı ve anlayış gösterir, aynı şeyi de ondan beklerim.

Başkalarının beni beğenmesi, takdir etmesi bana diğerlerini küçük, yetersiz görmek ve onlara yanlış bir dille seslenmek hakkını kesinlikle vermez.

Dedikodu yapmam, yanımda yapılmasına da izin vermem. Zira bu, dedikodusu yapılan kişinin davranışından daha çirkin bir davranış olur .

Kendimi örnek göstererek, söz saldırısında, dil uzatmada bulunmam. Arkadaşlarımın yanlışlarını düzeltirken kırıcı olmam.

Kendime güvendiğimi, konuyu bildiğimi göstermek için başkalarının sözü bitmeden sözü konuşanın ağzından alır, sözünü keserek ben bitiririm.